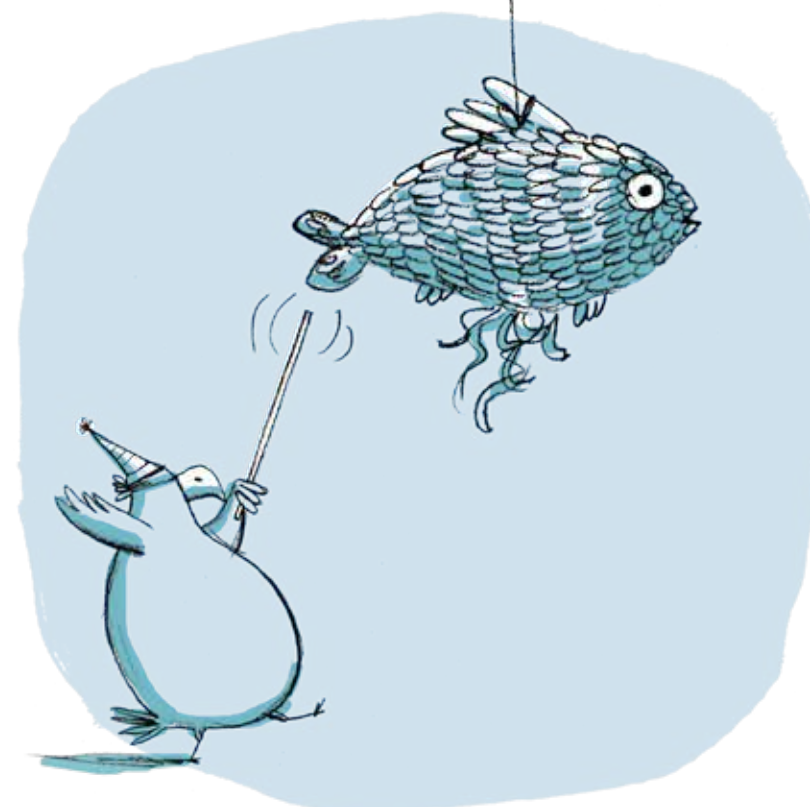

*Al meu estimat germanet que sempre ha estat un pirata. I també a
tots els que fiquen la pota perquè sense ells el món seria molt avorrit.*
Margarita Del Mazo

Als pocasortuts, desastrosos, dissortats i als desventurats d'aquest món.
Guridi

El Pirata Malapota

MARGARITA DEL MAZO / GURIDI

© Ediciones Jaguar, 2015
C/ Laurel 23, 1º. 28005 Madrid
www.edicionesjaguar.com

© Text: Margarita del Mazo
© Il·lustracions: Guridi

© Traducció al català: Margarida Sánchez Casellas

IBIC: YBC
ISBN: 978-84-16434-01-5
Depòsit legal: M-16190-2015

RESERVATS TOTS ELS DRETS

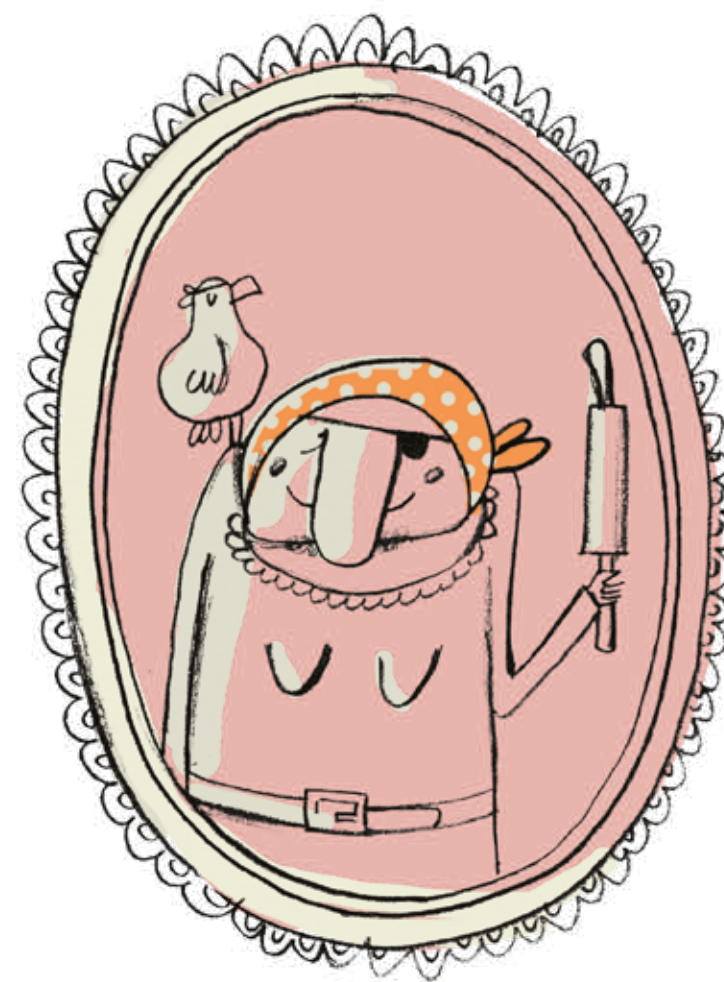
Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, només pot realitzar-se amb l'autorització dels seus titulars, llevat de les excepcions previstes per la llei.

Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos -www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra.

En Malapota era un pirata horrible.
 Tenia cara d'anguila i era un sapastre dins l'ofici.
 A la seva família tots havien sigut pirates cèlebres, com el
 seu avi, el temut Bocanegra, que es menjava els calamars
 crus amb tinta i tot.
 -Tu també seràs pirata! -li havia dit des de petit.
 I com que els grans sempre tenen la raó,
 això va acabar sent així.

En Malapota tenia tot el necessari per ser pirata. Del seu avi va heretar el vaixell i un pegat que aviat va deixar d'usar perquè sempre es tapava l'ull bo. De la seva àvia va rebre la bandera i un davantal que només es posava quan ningú el veia. I el seu pare li va deixar un lloro molt pesat que es passava el dia cantant "Aniversari feliç".

Com a bon pirata, menjava amb les mans, no es rentava ni es pentinava des que era petit i, per descomptat, no sabia llegir ni escriure.

-UN PIRATA NOMÉS HA DE SABER CRIDAR! -li deia la seva mare a crits. I d'ella va heretar el crit. El pirata cridava a Tort i a Dret sense parar, als seus dos únics mariners. El suportaven perquè a les orelles portaven uns taps de la mida d'una mandarina. Un dia que estaven barallant-se van caure al mar i se'ls va cruspir un tauró. En Malapota va intentar evitar-ho a crits, però ells no el van sentir i el tauró no va fer cas perquè igualment se'ls va menjar.

